

Este Código Ético
pretende implicar a
todos aqueles que,
dunha ou outra
maneira, forman
parte da familia do
Baloncesto:
xogadores/as, nais
e pais,
espectadores/as,
adestradores/as,
árbitros/as,
dirixentes, así
como as
institucións
deportivas.

BALONCESTO GALEGO

CÓDIGO ÉTICO

F E G A B A

I. Preámbulo

O Baloncesto é algo máis que un deporte, máis que unha mera actividade física.

Trátase dunha ferramenta moi sólida (sobre todo no baloncesto de formación) para a educación e a construción de valores, tanto na infancia como na mocidade, xa que non só fai crecer aos nosos menores individualmente, senón tamén como colectivo.

Estamos a formar á sociedade do futuro, polo que a responsabilidade que recae sobre as nosas costas é de vital importancia.

Proba diso é que, tanto os clubs como os seus xogadores e técnicos, así como os espectadores, as nais e os pais, fixeron seus estes valores, tales como o xogo limpo, o respecto, a constancia, a disciplina, o traballo en equipo, a cultura do esforzo, o saber perder e tamén gañar, a superación, a integración; así como a alma e a esencia do noso deporte, bases fundamentais para a convivencia e os procesos de socialización dos máis novos.

O Baloncesto é, sen dúbida, un medio moi importante para fortalecer a integración social doutras persoas, de diferentes culturas na nosa sociedade, para potenciar a socialización e a convivencia entre diferentes razas, crenzas, orientacións sexuais e xéneros, **fomentando a comprensión, a tolerancia e o respecto.**

Desde a **FEGABA** queremos **potenciar todos eses valores tan necesarios para unha correcta convivencia.** É a nosa obriga traballar sempre na mellora.

Por todo iso, os principios que aquí se recollen permiten que, como sociedade, avancemos, sexamos mellores e que, entre os diferentes colectivos que a forman, afiáncense a **lealdade, a ética e o respecto.**

Por desgraza, nas canchas, obsérvanse actitudes contrarias a estes principios que deben rexer nas nosas competicións e que deben ser fundamentais, tales como a diversión, a amizade, o respecto, o xogo limpo, o esforzo ou a empatía.

A **competición**, sobre todo en **idades de formación**, **non** pode converterse no **reflexo do estándar social no que o obxectivo prioritario sexa gañar**.

Nada máis lonxe, a **prioridade última ha de ser sempre a de formar**, a de participar, a de xogar e divertirse.

A presión aos xogadores, a falta de respecto ás decisións arbitrais, a perda de autocontrol, as actitudes violentas, a burla, o desprezo e mesmo a segregación pola condición física, por razóns de raza ou sexo son condutas a erradicar do noso Baloncesto.

Este **Código Ético** pretende implicar a todos aqueles que, dunha ou outra maneira, forman parte da familia do Baloncesto: xogadores/as, nais e pais, espectadores/as, adestradores/as, árbitros/as, dirixentes, así como as institucións deportivas.

En definitiva, implicar a todos aqueles a os que compete a responsabilidade de promocionar e garantir a boa orde e a deportividade.

Por iso, resulta primordial **ASUMIR UN COMPROMISO** e velar pola boa conexión entre o noso Baloncesto e a educación, a cultura e a integración.

A saúde, a seguridade, o benestar e o crecemento persoal dos/as mozas xogadoras/as debe ser a principal prioridade, por encima do éxito deportivo.

Nos adestramentos e nos encontros, todos somos iguais e temos unha función. Sen os demais, sen o equipo contrario, sen o equipo arbitral, non podemos gozar do noso deporte e, **para sentirse ben, non fai falta ser o mellor nin se debe humillar ao contrario**.

II. Bancadas

Desde as bancadas, debemos comprender que o valor fundamental do noso deporte é o **RESPECTO** a todos os colectivos que o forman.

A **DEPORTIVIDADE** é unha forma de pensar, unha actitude que debe ser vital para unha sociedade que debe convivir en positivo, sumando e non restando ao noso deporte.

○ **BALONCESTO debe ser RESPECTO, XOGO LIMPO.**

Aos espectadores/as pedímoslles un bo comportamento e un **compromiso serio con todos os valores** que transmite o noso deporte, deben gozar desde a bancada e non ser un elemento negativo.

Máis esixentes aínda debemos ser cos proxenitores dos menores que forman parte desa bancada, xa que son os seus fillos/as os que están na pista e, en consecuencia, deben ser para estes/as un modelo para seguir

III. Árbitros, Axiliares e Oficiais de Mesa

Respecto ás regras de xogo e ao estamento arbitral, formado por árbitros e oficiais de mesa, permite canalizar a rivalidade e a competitividade.

Do mesmo xeito que desde o devandito estamento, **a ecuanimidade e temperanza** deben ser a súa bandeira, ademais da **empatía con adestradores e xogadores**.

Árbitros e oficiais de mesa son os **gardiáns da concordia** nas pistas. Non debemos esquecer que moitos deses xuíces na pista son igualmente menores de idade, nin que, grazas a eles, podemos gozar da competición, da parte lúdica e de lecer do noso deporte.

IV. Técnicos/as e adestradores/as

Desde o estamento de técnicos/as e adestradores/as débese tratar aos/as nenos/as como o que son, non coma se fosen adultos.

Debemos ter presente que estamos a **formar non só a xogadores/as senón tamén aos/as futuros/as adultos/as que serán parte esencial da nosa sociedade** e que, en non poucas ocasións, téñennos como referente, como exemplo e como espello no que mirarse.

Nunca debemos dar aos/as nenos/as falsas expectativas que poden desencadear en frustración, angustia nin impotencia.

Por iso, non é aconsellable exercer unha presión desmedida e si, pola contra, respectar ao/a neno/a por encima do seu rol como xogador/a.

Estamos obrigados a prestar a mesma atención aos/as xogadores/as con mellores calidades que a aqueles/as que non as teñen.

Debemos **ser gardiáns e tutelar que adopten para si todos os valores que forman parte do noso deporte** e, sobre todo, que se fagan responsables das súas accións, que sexan conscientes que todas as decisións que se toman individualmente repercuten no colectivo

V. Clubs e Entidades Deportivas

No deporte de formación, baseado fundamentalmente no crecemento do/a deportista, como persoa e xogador/a, así como do equipo, deberase facer unha análise exhaustiva das vantaxes e inconvenientes que reporte un cambio de club, para o que, sempre deben prevalecer os intereses do/a menor.

É a **nosa obriga velar polo benestar de xogadores/as e clubs. Por iso, desde a FEGABA consideramos que debemos ser garantes, impulsores e gardiáns para que estes valores fundamentais sexan respectados.** As pautas principais a ter en conta, presididas en todo momento polo respecto cara ao traballo coa canteira de cada un dos clubs participantes nas competicións oficiais, deberán ser as seguintes:

A.- Os clubs deben tentar dotarse daqueles **medios necesarios para facer crecer humana, social e deportivamente a todos os integrantes (xogadores/as, adestradores/as e directivos/as)**.

Deben manter sempre a ilusión polos seus fins sen ánimo de lucro, así como que as persoas que os integran identifíquense co seu propio proxecto, que cada tempada sexa un novo reto e afrónteno con ilusión renovada.

B.- Canto máis novo sexa o/a xogador/a máis prexudicial será afastalo da súa contorna familiar e da súa zona de seguridade.

C.-Non debemos crear falsas expectativas aos xogadores/as e á súa contorna familiar con promesas moitas veces difíciles de cumprir e que xeran frustración, desánimo e ás veces o abandono do deporte.

D.- Buscar ao xogador/a para un proxecto concreto, sempre despois de valorar o futuro deste/a, máis aló da tempada actual, priorizando a mellora deportiva tanto do/a xogador/a como do equipo.

E.- Non pretender fichar un bloque de xogadores/as que poida desestabilizar ou facer desaparecer un equipo doutro club. **Os intereses do Baloncesto global deben estar por encima dos intereses individuais dun só Club.** Todos/as temos a obriga de facer crecer o noso deporte.

F.- Sempre se deben ter en conta os beneficios e inconvenientes que implica un cambio para un/a menor. Cambiar de club pode carrexar problemas de toda índole: académicos, familiares, deportivos etc.

G.- Debemos seguir unha pauta para que a **comunicación e a transparencia sexan a tónica nas relacións entre clubs.**

H.- Cando un club estea interesado na fichaxe dun/a xogador/a de outro club, resulta conveniente seguir estas recomendacións básicas:

h.1.- A actuación entre clubs nas fichaxes de menores debe estar presidida polo **respecto e o recoñecemento mutuo**. O primeiro contacto debería ser sempre entre presidentes ou responsables deportivos. As relacións entre clubs deben ser igualitarias, respectuosas e imperando o xogo limpo, estándares do noso deporte.

h.2.- As propostas deberán pospoñerse ata o final da competición da tempada en curso para non desestabilizar ao/a xogador/a nin á súa contorna.

h.3.- Se, pola contra, é o/a xogador/a ou a súa contorna quen ten a intención de ofrecerse a outro club, deberán informar o club de orixe das súas intencións. En todo caso, non se debería levar a cabo ningunha acción ata que isto suceda.

h.4.- **A FEGABA proporcionará todas as facilidades necesarias para o contacto entre clubs**

V.I. Redes Sociais

Mención especial merecen as **redes sociais** xa que debemos ser conscientes da enorme e incontrolable repercusión, así como o efecto multiplicador e difusor que estas poden ter. Por iso, antes de facer unha publicación debemos pensar nos seus posibles efectos e **facernos responsable da mesma**.

Resulta imprescindible que sigamos unha serie de pautas para promover o respecto, tales como as que se detallan a continuación:

A.- Utilizar as redes sociais como unha ferramenta positiva.

En definitiva a **educación, o respecto e a empatía** deben ser o sustento das nosas redes sociais.

B.- Utilizar unha **linguaxe respectuosa**.

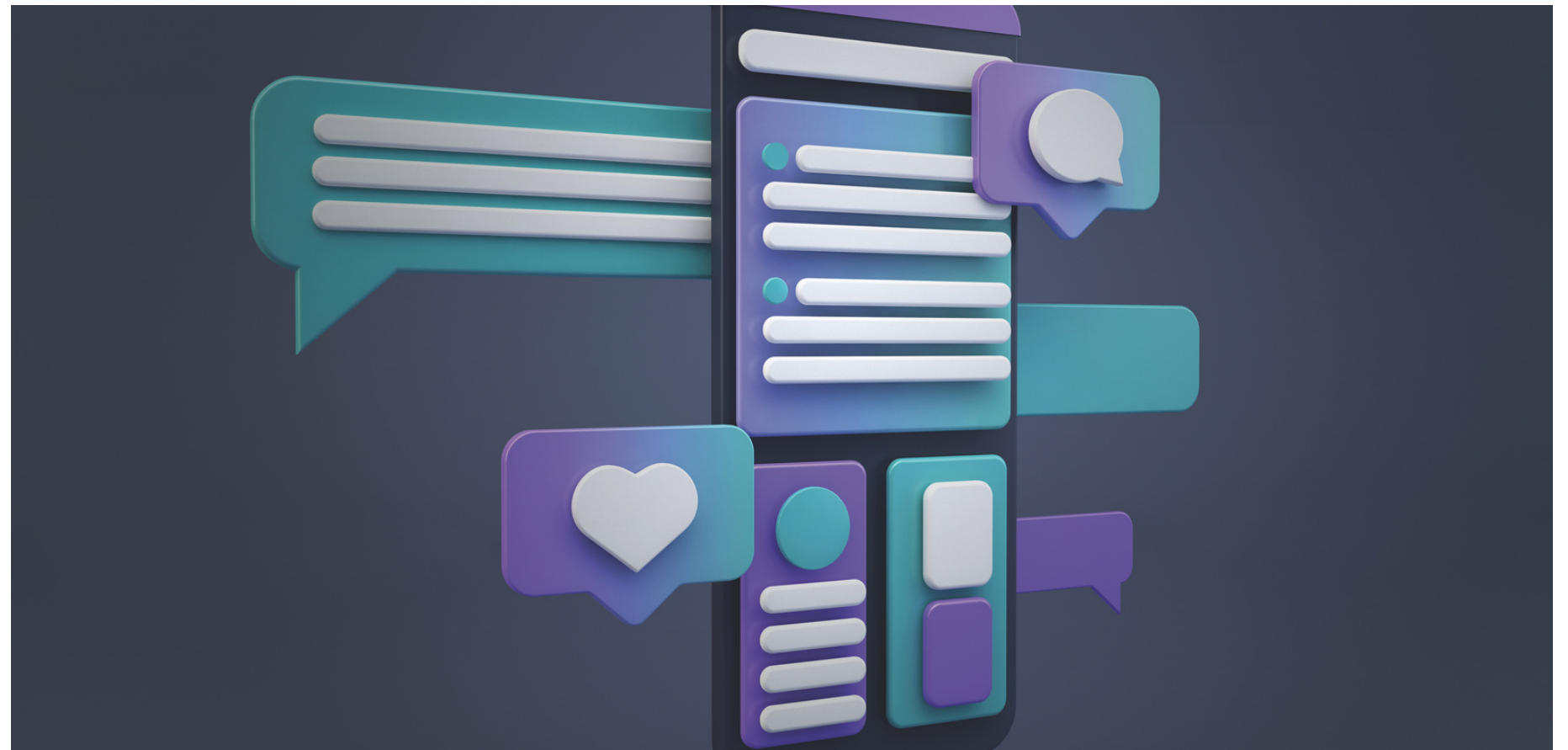
C.- **Non publicar contido que poida ofender a outros/as usuarios/as**.

D.- Non utilízalas para ridiculizar, criticar ou ofender de maneira malintencionada a outros/as usuarios/as.

E.-E.- Fomentar **hábitos, comportamentos e condutas saudables entre os/as usuarios/as, principalmente naquelas contas oficiais de clubs e institucións**.

F.- Debemos fomentar a comunicación que debe ser unha ferramenta básica entre todos os/as integrantes do noso colectivo.

G.- Respetar o **dereito á intimidade** e á propia imaxe do resto dos/as participantes nas competicións deportivas oficiais, **especialmente cando se trata de menores de idade**.

CONCLUSIÓN

Este Código, de **vocación claramente integradora, vertebradora e inclusiva**, convida a todas aquelas persoas físicas e xurídicas que están integradas no ámbito da FEGABA a facer súas estas recomendacións.

Neste senso, desde esta Federación quérese salientar o **esfuerzo que desde a mesma se levará a cabo para a súa maior difusión e máxima adhesión, así como para ser a principal impulsora e dinamizadora do mesmo**, por ser a primeira e principal implicada en facer todo o posible por ofrecer o mellor escenario posible para iso, desde o fomento e a defensa sen concesións da integración, a diversidade, a igualdade, o respecto e a non discriminación.

ASUMAMOS TODOS ESTE COMPROMISO!